

NIEUWSBRIEF VERSLAVINGS HERSTEL GROEP

Nummer 19 • JULI 2010 • nederlands

LDS Family Services, Europe Area • Contact: BLACOEVW@LDSCHURCH.ORG

Verslaving aan voorgeschreven medicijnen

In de nieuwsbrief van juni (nr.18) hebben we gesproken over verslaving aan straatdrugs.

Wanneer we het over drugsverslaving hebben, dan denken we meestal alleen aan de z.g. *straat drugs*, zoals heroïne en cocaïne, waarbij we voorbij gaan aan de verslaving aan *voorgeschreven medicijnen*. "Een verslaving heeft het vermogen om de menselijke wil uit te schakelen en om de vrije wil op te heffen. Het kan iemand beroven van zijn vermogen om beslissingen te nemen."¹

Voorgeschreven medicijnen, waar mensen aan verslaafd raken, zijn o.a. slaapmiddelen, kalmeringsmiddelen, medicijnen tegen stress, rustbrengende medicijnen, barbituraten, amfetaminen en anderen middelen, die bij een drogist of apotheek gekocht kunnen worden. Verdovende middelen worden vaak voorgeschreven om patiënten, die voortdurende pijn hebben, te behandelen. Deze middelen onderdrukken de reacties van het centrale zenuwstelsel. De opiaten uit deze groep, codeïne, methadon en morfine, behoren tot de medicijnen, die het meest misbruikt worden. Sommige verslaafden komen aan de recepten hiervoor, door zich tegelijkertijd bij verschillende artsen aan te melden.

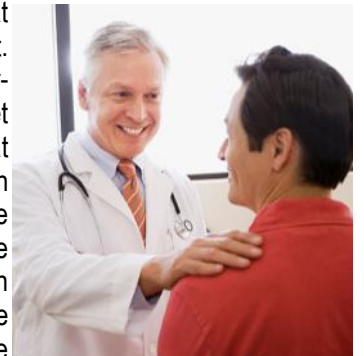
Kalmeringsmiddelen of antidepressiva, zijn middelen die voorgeschreven worden om een rustgevend effect te creëren bij stress of slaapproblemen. Soms worden ze gebruikt bij het behandelen van (vervolgings) waanzin, psychosen of waanvoorstellingen. Helaas raken de patiënten hier heel gemakkelijk verslaafd aan. Het gebruik van kalmeringsmiddelen moet, zonder toezicht van een arts worden beperkt tot een periode van minder dan twee weken.

Pijnstillers werken net als kalmeringsmiddelen en alcohol. Ze onderdrukken het zenuwstelsel. Van deze groep worden de barbituraten het meest misbruikt. Sommige van deze medicijnen worden voorgeschreven voor slaapproblemen. Andere medicijnen met amfetaminen worden gebruikt om de eetlust te reguleren tijdens een afvalkuur, en om hyperactiviteit te controleren. Hoewel het eigenlijk stimulerende middelen zijn, hebben ze op hyperactieve mensen een kalmerende uitwerking.

Er zijn twee misvattingen over het gebruik van voorgeschreven medicijnen: (1) als een arts het middel voorschrijft met een recept, dan moet het veilig zijn - zelfs als je er te veel van zou gebruiken. (2) wanneer één pil een beetje helpt, dan moeten twee of drie pillen meer helpen. Voorgeschreven medicijnen zijn over het algemeen chemische middelen, die ook door het lichaam zelf geproduceerd worden. Als we voortdurend kunstmatig een hogere dosering van deze stoffen aan het lichaam toedienen, dan gaat het lichaam minder van deze stof produceren, of houdt helemaal op met het aanmaken ervan. De hersenen schijnen dan te zeggen: "Ik weet niet waar de stof vandaan komt, maar het is een feit dat het er is, en daarom hoef ik het niet meer aan te maken". Als dit gebeurt, dat noemt men dit "een tolerantie ontwikkelen" voor het medicijn. Wat dit emotioneel en biologisch *kost*, weegt zwaarder dan het *voordeel* dat het oplevert. Wat het *kost*, blijkt uit de behoefte om steeds meer nodig te hebben om dezelfde uitwerking te krijgen. De verslaving aan voorgeschreven medicijnen wordt pas herkend, nadat de verslaving al is vastgesteld.

Het beëindigen van een medicijn- verslaving zal in fases moeten gebeuren, om te voorkomen dat er andere medische en psychologische problemen ontstaan. Het is nodig dat er een ontgiftings-procedure in gang wordt gezet, onder leiding van een deskundige in een kliniek. Iemand met een medicijn- of straatdrugsverslaving moet altijd zijn arts, tandarts of apotheker op de hoogte brengen, voordat hij verdere medicijnen ontvangt. Hierdoor wordt het risico verminderd, dat de medicijnen met elkaar in botsing komen, of dat de verslaafde terugvalt in zijn gewoonte, of dat het ene geneesmiddel door het andere weer tot verslaving leidt. Een geslaagd herstel van deze verslaving maakt dat de hersenen weer gevoelig worden en dat de neurotransmitters normaal gaan werken. Het onderbewuste en bewuste deel van de hersenen zijn jarenlang afhankelijk geweest van de middelen en er is tijd nodig om deze invloed te verminderen. Ze krijgen dan ook de gelegenheid om te genezen door deze invloed weg te nemen.

Verwijzingen:

Deze nieuwsbrief is geen officiële publicatie van de Kerk. Met dank aan Dr. Leon Blake voor zijn bijdrage aan dit artikel.

1. Elder Boyd K. Packer, "Revelation in a Changing World," *Ensign*, November 1989, p.14.